

menhængen med de Hørringske Brisantgranater. Det er muligt, at hans formelle Ret ikke var i god Orden, ikke desto mindre er jeg vis paa, at hvis Hørring havde kunnet bevise, at der havde været god Grund for ham til at tro, at en Undladelse af at anskaffe disse Granater vilde have bragt Landet i Fare, vilde Rigsretten have frikendt ham, uagtet hans Adkomst til at handle saaledes ikke var i den bedste Orden. Altsaa, jeg vil overfor den Betragtning, som er gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) og andre, hævde, at det strafbare for en Minister ligger ikke just i Overtrædelsen af Loven. En Minister har mange andre og større Pligter. Det strafbare ligger i, om en Ministers Handling er skadevoldende eller ej. Det er Kriteriet for, om der er Grund for Folketinget til at anlægge Rigsretssag mod ham og for Domstolen til at domfælde ham.

R. Andersen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at de sydsjællandske Repræsentanter i Udvalget for Sparekassen havde forhindret kriminel Undersøgelse af Privatbankens Forhold til Sparekassen. Det ærede Medlem har ikke Ret i den Paastand, tværtimod. Vi afslog netop Bankernes Tilbud om Laan til Sparekassen for ikke at have bundet os, for ikke at være afskaarne fra at indlede en kriminel Undersøgelse, hvis der fandtes Grund dertil. Men for det første vare Forhørene den Gang ikke sluttede, saa man havde ikke tilstrækkeligt Bevismateriale til at tage Beslutning, og dernæst havde vi ikke Hassing Jørgensens Redegørelse fuldt til Raadighed, den var ikke tilendebragt. Naar det ærede Medlem siger, at det er vor Skyld, at der ikke er kommet en kriminel Undersøgelse, er det imod Sandheden.

Maa jeg med det samme gøre den Bemærkning i Anledning af Udtalelser, der tyde paa, at det for alle de ærede Medlemmer, der nu sørge for at faa Rigsretssag rejst mod de forhenværende Ministre J. C. Christensen og Sigurd Berg, gælder om at skyde sig ind under, at det, der egentlig bevæger dem dertil, er den offentlige Mening, den Stemning, der hersker ude i Landet, de gøre det ikke, fordi de selv tro, at der er nogen Skyld hos de Mænd, men tværtimod af Kærlighed til de to ærede Medlemmer, for at faa dem rensede. Jeg vil spørge: Hvem er det, der har rejst denne Stemning ude i Landet? Det er de samme Herrer, der nu forlange Rigs-

retsanklage. Det er dem, der have rejst denne Stemning ved deres Agitation og ved deres Presse, og det er dem, der søge at vedligeholde den. Uden at komme ind paa, hvorvidt man paa en Folkestemning skal rejse Rigsretsanklage eller ikke, skal jeg sige til de Herrer, at jeg tror, de ikke skulle skyde sig ind under en Folkestemning. De ere vist ligesom alle vi andre klare over, at naar vi stemme for Rigsret, stemme vi for en Anklage mod de paa-gældende Mænd af den Art, som er opført i Aktionsakten, og forlange dem dømt derfor. Saaledes er Forholdet i Virkeligheden, og det er rigtigt at nævne Tingen ved dens rette Navn.

Dinesen: Det var en lidt aparte Misforstaaelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at der skulde være en Insinuation mod andre her i Tinget i den Udtalelse, hvori jeg mindede om Bankskandalen. Jeg berettede kun et Faktum, nævnedes en enkelt Side af denne Sag, som kan have Betydning for det Spørgsmaal, vi staa i Begreb med at afgøre, og jeg vendte min Bemærkning til den højtærede Konseilspræsident. Denne svarede paa en saadan Maade, at jeg føler mig tilfreds med Svaret. Det overbeviste mig om, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og agter at gøre, hvad han formaar, for at fremme det. Det var det Resultat, jeg ønskede at opnaa, og det har jeg opnaaet.

Ellinger: Da Udvalgets Flertal ikke synes at sætte Pris paa de Forbedringer, jeg havde tiltænkt dets Forslag, trækker jeg mine Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 1—3 ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Folketingsmændene J. C. Christensen og Sigurd Berg have meddelt mig, at de ønske ikke at deltage i Afstemningen.

Jeg anser det for rigtigst at sætte hver af Indstillingerne under *a.* og *b.* under særlig Afstemning, for derefter, naar disse ere vedtagne, at sætte Forslaget til Beslutning i dets Helhed under Afstemning.